

ЂАЧКО ПЕРО

Смедерево * Година V * Јун 2007. * Број 11

Небо

У тој дубини, плавој
И без руба,
Тражио сам, већ давно,
Голуба.

Тражићу га још по кругу
Вртоглавом -
Макар очи изгубио, сам,
У плавом.

Стеван Раичковић

1928-2007.

Најрађени ученици и професори

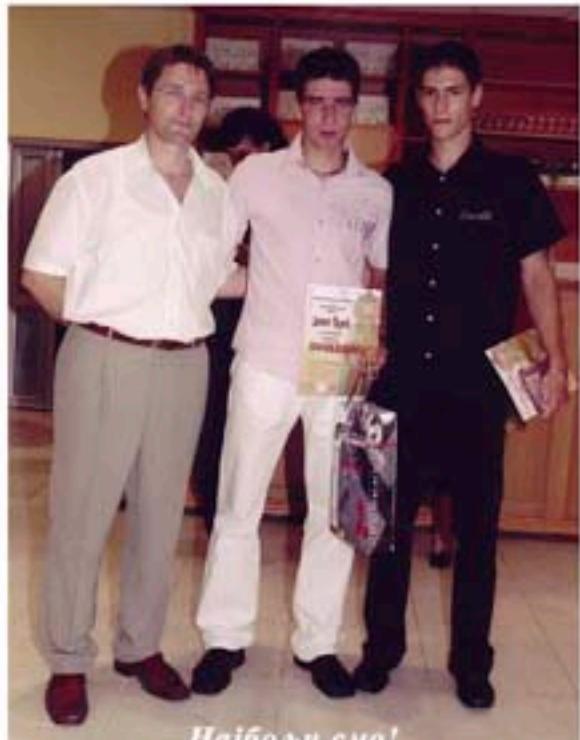
Ученици генерације

Срђан Стевановић

Ана Ђорђевић

Машураншски ћодзрав Европи, са Балкана

Најбољи смо!

Најсноришни Слободан Симић и
Немања Нешић са директором

Владића Николај

Захваљујући нашем вероучитељу Игору Димитријевићу и ученицима који похађају њего-ве часове наша школа је обогаћена делима владике Николаја Велимировића. Из преображене ризнице овог ученог Србина издвајамо неке мисли:

“Не можеш се смејати дуже него што мораш, нити плакати дуже него што мораш. А осмехом можеш осветљивати лице своје и својих суседа докле хоћеш.”

“Нека ти сви људи, које среташ,

буду живе слике онога добра и зла које је у теби.“

„Када ти срећа свије гнездо, за тебе и децу твоју, не мисли, да ће те она дugo миловати, ни тебе ни децу твоју. Против сваке наше среће на земљи кује се нека невидљива завера. Чим се у гнезду среће добро настаниш и утоплиш, наједанпут се кроз гнездо помаља глава змије. То је она иста срећа, коју је змија обећала Еви, и ево, помаља се она иста змија, да покаже фирму своје среће.“

„Када љубав сустане, дужност је замењује. Када дужност сустане, закон је замењује. Докле мајка гори љубављу према свом детету она, чини више него што дужност и закон налаже. Када мајчина љубав према детету охлади, мајка чини само своју дужност, то јест чини мање него што љубав може, а више него што закон налаже. Када мајка омрзне своје дете, она чини само онолико колико по закону мора да чини, то јест мање него што љубав може и дужност налаже.

“Љубав долази од Бога кроз душу.

Дужност долази од душе кроз разум.

Закон долази од разума кроз речи.”

“Анализа убија љубав. Зато је наука тако хладна.

И зато се не говори о лепоти знања но само о корисности знања.”

“Заљубљен човек не пита ни за род, ни за године, ни за богатство своје љубљене.”

“Велико богатство само по себи није ни зло није ни добро. Но у рукама зла човека богатство постаје зло, а у рукама добра човека богатство постаје добро. Исто тако, у глави покварена човека знање постаје отров, а у глави добра човека знање постаје лек.”

“Као што трешња не доноси плода пре него отресе цвет, тако ни човек не може донети плода духовног док не отресе са себе телесну сујету и спољашње кинђурење.”

“О три предмета не жури да говориш:

о Богу - док не утврдиш веру у њега,

о туђем греху - док се не сетиш свога, и

о сутрашњем дану - док не сване.”

Сарадници:

Маја Петровић 3₆

Јелена Стефановић 3₆

Јелена Аранђеловић 3₆

Душан Лазић 3₆

Стефан Пармантије 3₆

Катарина Бачић 1₁

Невена Миленковић 1₁

Маја Стојановић 2₆

Снежана Ранковић 2₆

Уредник: Љиљана Лазић

Лектор: Оливера Ђерић

Обликовање: Владан Живојиновић

Берићетна година

Током ове школске године ученици наше школе на многобројним такмичењима остварили су изванредне резултате. Гостујући на телевизији Смедерево дирек-

тор школе рече да је ова школска година била, заиста, берићетна, као и да су ученичке награде најбољи показатељ њиховог залагања, знања и рада.

Блиставу сезону отворили

су на самом почетку школске године ученици 4/1 на такмичењу у познавању пољопривредне технике. У мају ветеринарски техничари освајају 1. и 2. место на републичком такмичењу, и коначно дело краси био је тријумф пекара, као и 3. место месара, на републичком такмичењу прехранбених школа. Осветлаше нам образовни вредни момци.

Од 13. до 15. маја у Обреновцу одржано је републичко такмичење ученика прехранбене струке. Такмичило се четрдесет школа.

Слободан Симић, ученик 3/8 одељења, смер пекар, на такмичењу је отишао са приличним оптерећењем, треба бар одбранити прошлогодишњу вицешампионску титулу. У конкуренцији било је 27 пекара. Првога дана такмичења, на теоријском делу Слободан Симић освојио је 23 од 30 поена. Другога дана млади пекари показали су своје практичне вештине. Задатак да направи прорачун и потом 5 плетеница за 7 минута, Слободан је обавио без грешке за 4 минуте.

У разговору весели младић је истакао да треме није било највише захваљујући професорки практичне наставе Наташи Иванчевић са којом је, истиче, дugo припремао практични део. Заслужна за успех (као и за прошлогодишње друго место) је Јелена Вукашиновић, одељењски старешина 3/8.

На Слободана Симића најупечатљивији утисак оставило је дружење, изузетно добри домаћини и опроштајно вече у дискотеци. У вези са својим друговима Слободан примећује да су најпре били пријатељи, а током такмичења љути непријатељи, да би се на крају толико зближили да СМС поруке и даље размењују.

Слободан Симић је, иначе, успешни атлетичар, члан АК Смедерево те је током маја често био на такмичењима и ниједном се није вратио без медаље. Између пекарства и атлетике бира атлетику, али планира да упише Вишу хотелеријерску школу.

Зато је и проглашен најбољим спортистом школе. Ову ласкаву титулу понео је и Немања Нешић.

Јован Николић, скромни је дечак, ученик 3/9 одељења, смер месар. Нас Јова заблестао је на републичком првенству освојивши 3. место. Јован је тих и повучен дечак, учњем се и не истиче, али зато и најважније праксу обавља врло добро. У коју год месару или кланицу Јован уђе, добија позив да се запосли. О такмичењу не прича много, каже он је човек за праксу и поноси се својим занатом. Ми се поносимо Јованом, треће место у Републици, није мала ствар.

Срђан Стјепановић

И ово је успех

Тринаести сусрети школа и такмичење ученика текстилне и кожарске струке, ове године одржани су у Београду 17, 18, и 19. маја. Домаћин сустрета биле су Школа за дизајн текстила и Техничка школа за дизајн коже.

Пропозиције такмичења налажу да свака школа на територији Републике Србије спроведе школско такмичење у сагласности са најављеним садржајем такмичења. Наш представник била је Сања Ђорђевић, ученик 3-1 одељења. Њен задатак на такмичењу био је израда дечијих панталона у времену од 120 минута. Нисмо имали такмичара у теоријском делу, јер тренутно немамо завршно одељење четвртог степена. У оквиру такмичења била је постављена изложба ученичких радова.

Радове за изложбени део такмичења радиле су ученице 2-1: Чеко Љиљана, Радивојевић Милена, Филиповић Стефана, Радоњић Мирела, Вучетић Милијана, Милојковић Каталина, Рецић Тијана.

Моделе за ревијални део такмичења осмислиле су и практично урадиле, а на ревији и приказале ученици-мане-

кени: Рецић Тијана и Филиповић Стефана.

По скромном и надам се дољно објективном мишљењу ментора Марине Мрвић (мада се са овом констатацијом слажу и колеге Весна Јовановић и Мирослав Миленковић који су присуствовали ревији) модели су били веома оригинални, а манекени професионални. Учествовало је 40-так манекена из свих школа учесница, али се ревијани део такмичења не оцењује. На жалост.

Изложба радова оцењивана је по три основа: оригиналност, функционалност, општи утисак, а проглашава се само по једна најуспешнија где, на жалост, али оправдано, нисмо награђени.

Наш такмичар је по бод-листи заузео пето место, али је разлика између другопласираног и Сање Ђорђевић била само три поена. Мало нелогично и непропорционално освојеном месту, имала је најбоље време израде, чак вишеструко боље од првопласираног.

Домаћини су веома добро организовали пријем екипа, уводне састанке и семинар. Ревијани део београдских школа био је сјајан спој музике, речи,

Ми смо шампиони

Jеданаестог и 12. маја у Футогу одржано је Републичко такмичење ученика ветеринарске струке. Учествовали су ученици из многобројних школа, али, на жалост, број ученика је био мањи но предходних година јер организатор није благовремено информисао ученике.

Нашу школу представљали су Горан Зорић и Владимир Драшковић ученици 4-3, које су за такмичење припремале професорке Сузана Ђорђевић и Гордана Трајковић. Чета мала, али одабрана апсолутно је тријумfovала на такмичењу. Горан и Влада истичу да нису имали довољно времена да се припреме, али им је много помогао рад са професоркама. У Футог су отишли надајући се једном од прва три места. Признају да су трему имали и при изради практичног дела и док су решавали тестове на теоријском делу такмичења. Остварени успех је, заиста, брилијантан. Горан и Влада имали су по 50 поена на теоријском делу, значи освојили су 100% поена. Практични задатак био је израда дезобаријера. Занимљиво је да су оба такничара извукла исто питање. Влада нам објашњава да је дезобаријера дезинфиковано средство ко-

је је због појаве птичијег грипа познато и људима ван ветеринарске струке. Практични задатак Горан је урадио за 0,37 поена боље од Владе, заправо радило се о брзини која такође одређује успешност. Браво момци! Влада и Горан са много одушевљења говоре о школи у Футогу, о њеној прошлости, изгледу, о школској економији која поседује коње, 35 крава, и... и... и... Момци су одушевљени и одмах им се намеће поређење са условима које пружа наша школа иако се у школску економију сваке године много улаже.

Истичу занимљива дружења и пријатељства са "љутим непријатељима из Алексинца" каже Горан, због којих су морали на рапорт код својих професорки, а радио се само о разговору "на професионалном и високом нивоу".

Пред овим момцима је, свакако, много могућности. Горан је заинтересован за ДИФ и ветерину, а Влада за медицину и ветерину, лекар ће бити у сваком случају. И да не заборавимо, Горан Зорић био је једини ученик са врло добним успехом од свих такничара, али показао је да је његово знање стручних предмета на високом нивоу. Још једном браво, момци!!!

ДА ЛИ ТИ... УЗИМАШ МЕНЕ ЗА ЗАКОНИТОГ СМС ДОЛИСНИКА, ДА МИ ПИШЕШ У ДОБРОМ И ЛОШЕМ СИГНАЛУ, СВЕ ДОК НАС НЕДОСТАТАК КРЕДИТА И ПРАЗНА БАТЕРИЈА НЕ РАСТАВЕ?!

**Љиљана Чеко,
2-1**

сценског покрета и маштовитих идеја преточе- них у оригиналне моделе. Недостајало је светлосних ефеката, али је звучних ефеката (публике) било на пре- тек.

Отишли смо, видели, показали да довољно знамо и нисмо победили, а ко губи...

Мрвић Марина

Учи, сине, учи!

Mај месец. Осмаци се распуштају. Не стижу да се обрадују јер се пред њих поставља важан задатак - наставити школовање, тј. уписати средњу школу.

Коју? У општини Смедерево има их више: једна гимназија и четири стручне. Шта бити у будућности? Пекар, лекар, цвећар, златар, конобар... Одговор на ово питање зависи од више фактора. Издавају се два: афинитет према одређеном занимању и укупан број поена на квалификационом испиту. Да би избор био адекватан, да би се помогло ћацима и родитељима, у нашем граду први пут је под покровiteljstvom Министарства просвете одржана манифестација под називом

"Сајам образовања."

Осамнаестог и 19. маја 2007. у Галерији "Нинић" председник општине отворио је, а пропратила Телевизија Смедерево. Учешће су имале све средње школе на нивоу Општине Смедерево, а то су: ТТПШ "Деспот Ђурађ", Економско-трговинска школа, Техничка школа, Гимназија и ЖИШ.

Простор Галерије "Нинић" био је адекватан за ову врсту манифестације. Представљање школа било је официјелно и занимљиво.

Изложбени део наше школе, по мишљењу испитаника био је веома динамичан и разноврстан. Школа је изложила:

- цвеће и поврће које су ћаци заједно са својим наставни-

цима гајили на школском имању;

- животиње које се негују и расту уз ћачку љубав и стручност наставника;

- цртеже и одевне моделе који показују могућност како можеш бити практичан, креативан, а ако се потрудиш, можеш за почетак ући у предворје високе моде;

- пециво и ситне колаче који кад би говорили, изјавили би: "Поштован је стандард, зато смо квалитетни; ученици су унели машту и префињеност, зато смо укусни!"

- хемијско-технолошки техничари су демонстрирали методе, обавезни део активности у хемијским, фармацеутским, биохемијским, металуршким лабораторијама, а то је знак да школујемо профил широког спектра запослења;

Простор је лично на мултимедијалан уџбеник, јер, поред набројаног, били су ту и панои са фотографијама и текстом, који су доказивали да се практична настава реализује на квалитетном нивоу, и то на школском имању, у државним и приватним пекарама, ветеринарским станицама, школским кабинетима и школским радионицама.

САЈАМ ОБРАЗОВАЊА

У Школи се ради вредно и предано, а печат тога су изложени пехари, дипломе и захвалнице, које су ученици освојили на регионалним и републичким такмичењима у пекарству, ветерини, хортикултури, орању, шивењу... На тај начин Школа је указала да наставним процесом обухвата четири подручја рада, односно следеће образовне профиле: техничар-моделар одеће, конфекционар-кројач, хемијско-технолошки техничар, ветеринарски техничар, пољопривредни техничар, цвећар-вртлај, прехранбени техничар, произвођач прехранбених производа, пекар-оглед...

Потврда да је све набројано стварно и могуће била су љубазна и озбиљна лица наставника Школе, као и писани материјал који су делили расположени дежурни ученици.

Врло важна чињеница која

је истакнута била је могућност запослења после завршеног одговарајућег образовног профиле. Помоћ у том смислу пружао је штанд Националне службе за запошљавање.

Због свега наведеног посвећеност у оба дана била је велика и одвијала се по распореду које су основне школе припремиле.

Галерија "Нинић" 18. и 19.

маја никако није подсећала на чекаоницу диспанзера амбуланте јер је уз програмски део било и забаве: музика ТТПШ "Деспот Ђурађ" опуштала је посетиоце, коктел Економско-трговинске школе освежавао је, одмараше је пружала клуба Техничке школе, а важни договори директора и општинских функционера водили су се за конференцијским столом ЖИШ-а.

Осамнаести мај 2007. памтиће се. Тога дана у подне средњошколски матуранти су плесали на Тргу учествујући у манифестацији "Европа плеше". У исто време на истом месту, осмаци су се информисали о средњошколском образовању које нуди Општина Смедерево. Киша је падала, матуранти су плесали, а осмаци обилазили Сајам где је требало да се суоче се са озбиљношћу живота.

Љиљана Тасић

Европа плеше кишног маја

Европа плеше кишног маја уз Штраусову оперу. На Фонтани, по киши, мокри и насмејани матуранти свих смедеревских школа, наравно нас из "Деспота" највише. Заиста смо за Гиниса. У хиљадама европских градова овог мајског поднева младост се веселила, а ова наша мислимо субјективно, највеселија је и најлепша.

Матурантско веће 2007.

4-2

3-1

Mлади, лепи, згодни, задовољни момци и девојке поносно улазе у свечану салу пролећних зелених тонова.

Овог пролећа њихова младост одише најлепшим бојама. Искричави погледи, безбрижни осмеси, пригушена радост, наговештавају зрелост.

Почело је плесом и песмом. Трајало је, кажу

ученици, прекратко, а зору су дочекали песмом и сузама.

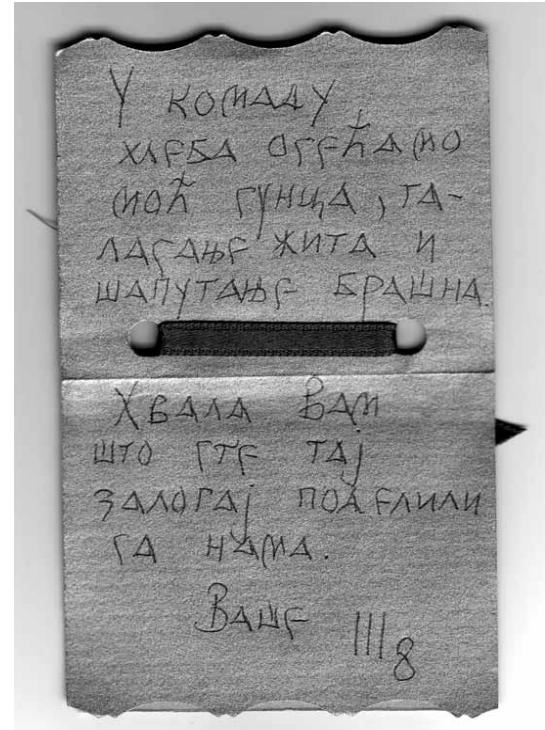
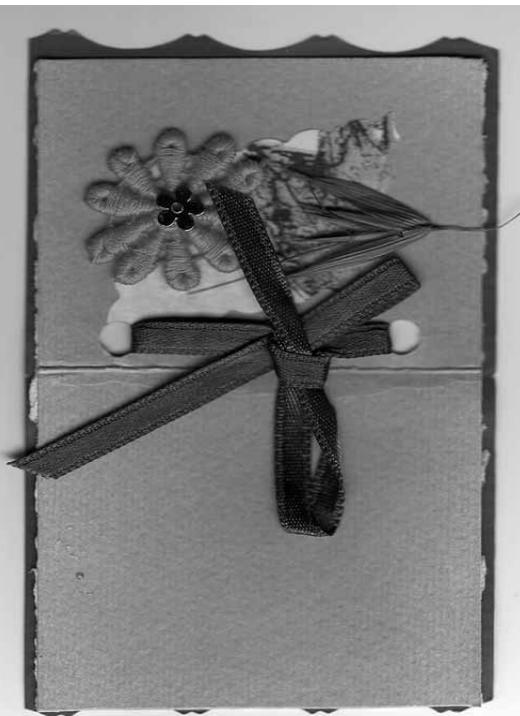
Нема ученика који ове вечери није био задовољан. Прелепи амбијент “Снутија” одлична музика “Ватрених кочија”, расположени и поносни професори само су употребљавали слику расцветале младости.

Матурантско вече је згодна прилика да се успеси и ученици који су их извојевали награде и похвале. Републички прваци, најуспешнији спортисти а пре свега најбољи ученици и једини вуковац Ана Ђорђевић, добили су признања и аплаузе, који су најважнији.

Ученици су бирили и нај-фаце генерације. Како рече Јелена Бранковић ученица 4-4 која је гласање спровела, сви су лепи, а нијансе су одлучиле да ласкаву титулу понесу три момка Немања Нешић 4-3, Младен Танасковић 4-4, Данијел Ставрић 4-1, и Татјана Михајловић 4-2, најлепша међу девојкама.

Суза и Угљеша су вече завршили певајући

својим друговима, певајући са друговима и постављајући питања на која ће им одрастање одговорити, сваки пут кад замеришу јорговани.

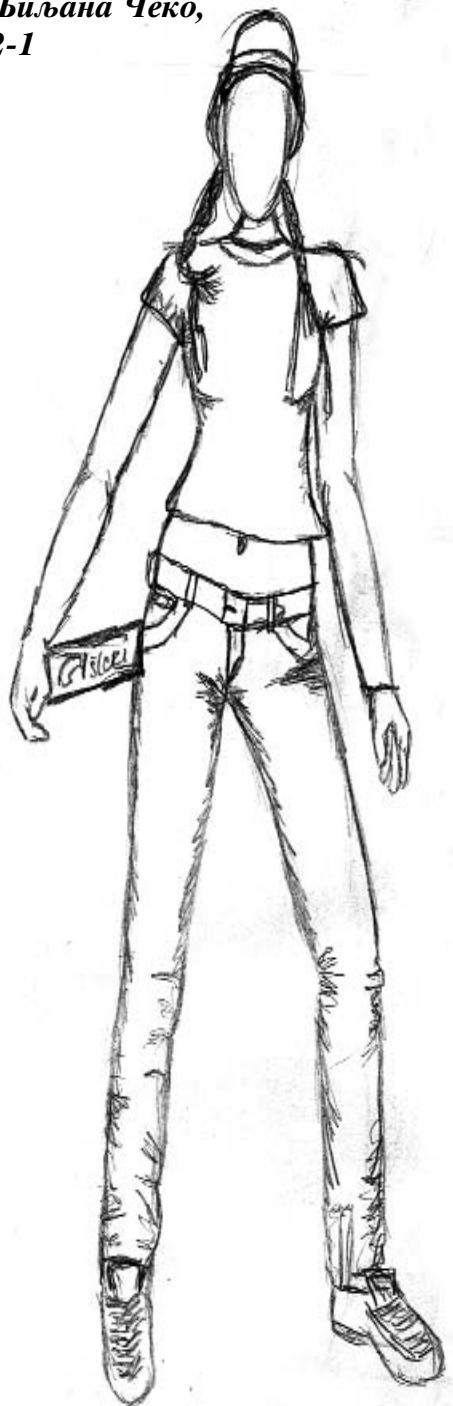
МАТУРАНТИ СРЕЋНО!!!

Редакција

ЗЛАТКА МАТИНОВИЋ

Разредна, разредна и нај - разред

**Љиљана Чеко,
2-1**

Ученици 4-3 издавају се међу осталим матурантима, не много, алиовољно.

У 4-3 иде (ишао је) ћак генерације, републички шампион и вицешампион ветеринарске струке. Један од двојице најуспешнијих спортиста школе, који је истовремено и нај-фаца по мишљењу читаве генерације.

Марија Јовановић начинила је интервју са одељенским старешином 4-3 Златком Мартиновићем.

Нај одељење - нај разредна. Да ли је нај треба проценити, али сигурно је и с правом је веома поносна на своје ученике.

Марија: Колико сте пута били разредни старешина?

- Не зnam број, али од како радим у просвети, имам старешинство.

Марија: Која генерација вам је остала урезана у сећању и по чему?

- Можда ће звучати као фраза, заиста не могу ни једну да издвојим као посебну. Свака генерација носи своје успехе и падове, хероје и оне о којима се прича у зборници.

Марија: Да ли је тешко било бити наша разредна?

- У опису мог посла је да се на неки начин изједначим са ћацима, и сваки пут када бисмо се тешко разумели за мене је био изазов и успех ако бих успела да решим проблем. На тај начин бих била само богатија. Уз вас ја сам се одмарала.

Марија: Који је тренутак са нама, у протекле четири године за вас био најтежи?

ИНТЕРВЈУ

4-3

- Ух... бојим се да тај тренутак тек предстоји!

Марија: А који су, слободно могу рећи, тренуци који су били најрадоснији?

- Било је много радосних тренутака. Пошто сам ја оптимиста, у свему се трудим да нађем светле тренутке. Када скупим утиске, радовало ме је све оно што је нормално за вашу генерацију.

Марија: Чули смо да причате како су дечаци вашег 4-3 одељења најлепши у школи. Какво је ваше мишљење о девојкама?

- Ха, ха... Ми девојке смо саме по себи лепше, а мушкарцима је потребно, понекад повећати самопоуздање, зар не?

Марија: Будући да нас знате, шта очекујете од нас у будућности?

- Највише би ме радовало када бисте моја очекивања испунили, а то је да свако постави себи циљ, да тежи том циљу, да постанете и останете добри људи.

Марија: Када вам буду споменули наше одељење, на шта ћете прво помислiti? Како бисте нас описали будућим генерацијама?

- Као шаролику групу радозналих и паметних младих људи од којих свако следи свој пут. Осмех, другарство,

искреност, тачност то су карактеристике овог 4-3.

Марија: Кажу "Човек учи док је жив". Поред вас смо научили о одговорности и искрености, јесте ли ви научили нешто од нас?

- Од вас сам научила да је битно искористити дан у правом смислу, да дан нису само обавезе у школи већ и ван ње и да су вредности у људима а не само у ученицима.

Марија: Да ли смо испунили ваша очекивања?

- Моја очекивањасу била нескромно већа. Ако говоримо појединачно, многи су моја очекивања испунили.

Марија: Желите ли нешто да нам поручите?

- Будите то што јесте, радујте се својим и туђим успесима, негујте своју младост и искористите је на најбољи начин.

Марија Јовановић, 4-3

— Зашто Пироћанац има две шпијунке на вратима?

— Горњу да види ко му иде и доњу да види шта му носи.

Излет за памћење

Напокон 2. јуна ученици одељења 2-6, 2-10, 2-1, посетили су знаменитости Београда. Ово је била прилика да се дружимо, упознајемо и проведемо зато што ове две године нисмо били ниједном на екскурзији.

Када смо стигли у Београд прво смо посетили музеј и стадион Црвеној звезди. Дивили смо се трофејима, мада навијачи Партизана нису били одушевљени. Након тога отишли смо у Музеј Николе Тесле где нам је представљен цео Теслин живот и рад. Успут смо прошли поред многих факултета: Природно-математичког, Машинског, Технолошког, затим поред Скупштине и Вуковог споменика.

Шетајући се градом, сасвим

случајно ушли смо на стазу где се одржава ролеријада. Отишли смо до Калемегдана, посетили Планетаријум и слушали предаваче. На Калемегдану се налази Природњачки музеј који смо, такође, посетили. У музеју је био представљен период леденог доба, остатци огромних прахивотиња. Ученици су после свега тога имали слободно неколико сати, које су неки искористили за шетњу по граду, а неки да посете Зоолошки врт.

За време боравка у Београду професори су били сасвим другачији него за време наставе. И они и ми смо задовољни оним што смо видели и доживели.

*Маја Стојановић
Снежана Јанковић 2-6*

Ти ниси Јулија

*Ти ниси Јулија, ја нисам Ромео,
ноћас сам нешто гадно тојео,
Крени, крени времена мени*

Браћам се кући. Идем, наравно, дужим путем, његовом улицом, са надом да ћу га видети. Али он, као да је алергичан на Сунце, не излази дању. Пролазим и мислим: „Ма нећу га видети“, и опуштам своје салце, али ето, тада када се најмање надам, иде према мени из супротног правца. Мозак ми шаље сигнале: „Марина увуци стомак! Исправи се! Намести косу!“ Оне, он иде према мени! Само опуштено, без панике. Мислим: „Боже, бићу добра! Никада више нећу лагати маму, учићу редовно, бићу најбоље дете на свету! Само нека ме позове на пиће, кафу, да идемо у биоскоп, ма можемо и да играмо фудбал! Било шта!“ Долази и тај тренутак, стављам катапце на казальке. Нека траје вечно. Тај блистави осмех, то дубоко: „Ђао“, и да тада ми се кида папуча па се саплићем и падам на задњицу, као да јуче није било довольно, јер када сам га видела, ударила сам у семафор. Пружа ми руку. „Баш си тешка!“ Да, натрљај ми то на нос. Испуштам глас, али то више личи на мекетање козе. „Хвала на комплименту, стварно није требало“. Опет онај блистав осмех. „Него да ли имаш онај филм „Ромео и Јулија“ са Ди Капријем, стварно ме мрзи да читам књигу“, говори он.

Почињем да муцам: „Не... не
знам... морам да погледам“. „По-

Сатиричним пером пишем о...

гледај па ми јави обавезно“. Ајде ћао. „Видимо се“. „Видимо се“.

Једва то изговарам од силног узбуђења. Долазим напокон кући и сабирајм утиске. Ма какви, бре, "Ромео и Јулија". То се ради у првој години, колико ја знам он је у другој. Мисао ми прекида телефон, неко ме зове. То је мој Ромео.

ОН: „Па, да ли си погледала?“

ЈА: „Шта, бре?“

ОН: „Па, да ли имаш филм?“

ЈА: „Сачекај, сада ћу да погледам.“

Вичем: "Јелена, Јелена, да ли ми

имамо филм 'Ромео и Јулија'?"

„Имамо, али је сад код Весне. Донеше га вечерас“, одговара моја сестра из купатила.

„Имам, али је сад код другарице, па ће га донети вечерас. Чекај, морам да те питам нешто.“

ОН: „Па зар се „Ромео и Јулија“ не раде у првој години, а колико ја знам ти си у другој?“

ОН: „Хм, ради се али сам ја хтео да обновим градиво. Па хтео бих да те питам да ли би да заједно обнављамо?“

Збуњена не знам шта да одговорим. „Па не знам, могла бих. Али нећемо ваљда сутра да се венчамо?“ Јој шта сам лупила!

ОН: „Не, нећемо се венчати, ја никада Ромео, ти ниси Јулија дефинитивно. Онда видимо се, ћао.“

Па да, не бих била ја да не лупим неку глупост! Напокон да се и мени оствари нека жеља, само се надам да се ово неће завршити трагично. Не. Коми-трагично. Држите ми палчеве! „Јелена, где су моје фармерке?“

Смех је здрав, кажу лекари данашњици. И поред свих обавеза и мука, које прате људе кроз живот, увек се нађе места и за смех. Барем по томе је познат наш народ.

Где год се окренемо у нашој земљи, можемо да се смејемо колико хоћемо, па чак и да нам тај смех нашкоди. Сви нам се смеју, почев од тога што не можемо да се сложимо, а политичари причају о поштењу. Све је смешно од Владе до сељака који су доспели до телевизије тако што су се потукли због љубавнице, додуше, млађе од њих. Већ смо навикли на исмејавања која се протежу по штампи, телевизији и другим медијима. Важно да је нама лепо. Док други лепо живе од своје плате ми смо много паметнији. Знамо да искористимо сваки динар, па од лако зарађене плате купимо најновији телефон, пушимо најскупље цигарете, идемо на одмор, а што спавамо у десет квадрата, то нема везе. Проводимо се по иностранству, зарадимо неке паре, па када се вратимо у Србију, не жалимо оних триста шездесет дана када смо радили.

Мени је баш лепо, живим поред фабрике која ми улепшава живот, тако да кад удахнем јутарњи ваздух, у мени застану опиљци свакојаких легура. Баш ми је пријатно када попијем чашу воде, а имам осећај као да лижем лизалицу од метала. Мени никада неће фалити гвожђе. Бар сам се за то обезбедила до kraja живота.

Надам се бољој будућности, а сигурно ће бити болја. Вероватно ћу моћи да напуним корпу ситницама у кинеској радњи. Поред школе која је тако савремена да је свако од ученика газда на два телефона, образујемо се и крај телевизора који нам пружа забаву уз новокомпоновану музику. И то није све. Имамо и пример младдима како треба да се облаче по најновијим трендовима, тако речи све нам је на дохват руке. Ма шта више да пишем, довољно је изаћи на улицу, осврнути се око себе и ето дозе доброг смеха.

P. S. Сваку ствар можемо гледати из различитих углова. Тренутно ми посматрамо ствари из смешног угла, а он је негде око сто осамдесет степени од нормале. Ко год да дође код нас, добро дошао је на шараду, модни бал под маскама. Свако глуми шта пожели, а остали му се диве. Прво здравица болесних, па говор мутавих, а сви се смешкају и сви глуме задовољство.

Двадесет први век је, можемо све па и да се вратимо на гране међу мајмуне. Можемо бити све што јесмо јер тако је готовно. Зато сви идемо на параду, јер је супер бити кул, бити геј, бити глуп.

Марина Илијасев 1/1

Сузана Пејковић 4-2

ЗАШТО УЧЕНИЦИ НЕ ВОЛЕ (не раде) ФИЗИЧКО

Можда звучи невероватно, али ученици често избегавају часове физичко!

Љиљана Чеко, 2-1

Можда би се требало позабавити овим питањем? Ми смо покушали.

Чињеница је да наша школа поседује одличне услове за одржавање часова физичког. Али је наша школска сала углавном празна. Већина наших испитаника се правдала, измишљала углавном непристојне разлоге.

Уколико изузмемо здравствене, као и све друге оправдане разлоге, добијамо одговоре како се ученици не желе да се зноје, сматрају овај, иtekако важан предмет, небитним и што је најгоре, ученици на све начине покушавају да се ослободе часова физичког, измишљајући разне болести! Чудно. И у томе углавном успевају. Требало би да се запитамо како то да у школи, где толико наших другова осваја медаље из разних спортова: атлетика, веслање, бокс, ми немамо жеље нити воље, ни да покушамо да будемо одговорни према овом предмету и себи, а камоли да кренемо њиховим стопама!

Душан Лазић 3-6
Стефан Парманчиће 3-6

- *Игор Б: "Од животиња добијамо сир"
- *Сузана Џ: "Грађани села"
- *Јелена С: "Мушки дечак"
- *Игор: "Цитоплазма је жуманце!"
- *Снежана: "Мушки јајне ћелије"
- *Дида: "Семафори пиште за глувонеме"

- *Дида: "Слушај спот"
- *Јелена Ј: "Процес стварања сперматозоида у женским полним жлездама"
- *Игор: "Не могу више да издржавам!"
- *Разредна: "Данка, устани се и лепо седи"
- *Игор Б: "Букет цвећа у саксији"

Најбољи смо!

Уклупама наше школе стасавају многи спортски шампиони и репрезентативци. На Ускршњем фестивалу младих, одржаном 21.4. 2007. у Лугавчини, такмичили су се ученици Смедерева, Велике Плане, Смедеревске Паланке и Пожаревца у стрељаштву, шаху и пикаду.

Два прва места у стрељаштву и пикаду заузео је матурант наше школе Владимир Перишић 3-7, који је добио и два пехара за остварене резултате.

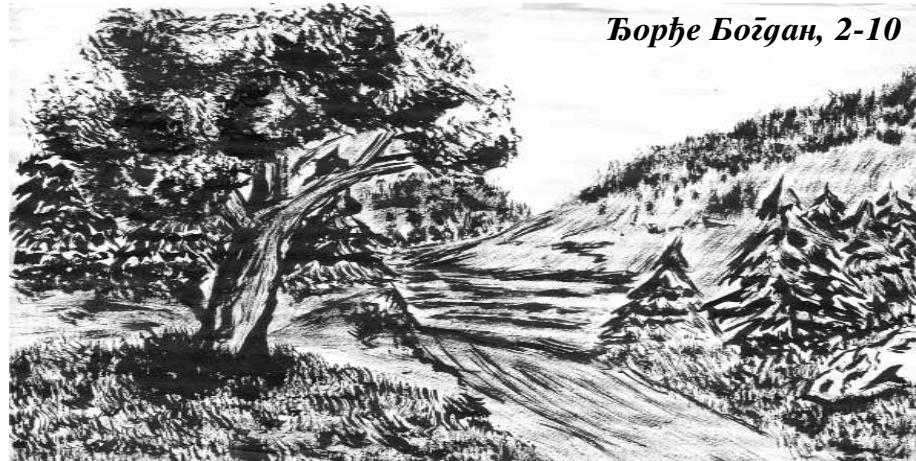
Александар Матејић 3-3 био је други у стрељаштву, а Александар Јовановић 3-3 трећи у стрељаштву и други у пикаду. Треће место у пикаду, такође, припало је ученику наше школе, Милану Живковићу 1-6.

Двадесетшестог априла одржано је Општинско такмичење у стрељаштву где су наши такмичари заузели екипно 3. место.

У Смедеревској Тврђави 11. маја 2007. одржан је 17. крос РТС - Кроз Србију.

У омладинској трци за први разред друго место припало је Симоновић Лазару 1-8.

У другом разреду прво место припало је Станковић Слободану 2-4, а треће Бајчић Слободану 2-6 и у женској конкуренци-

Борђе Богдан, 2-10

ји Ружић Јасмина 2-6 освојила је друго место.

У трећој години прославио се већ свима познати Слободан Симић 3-8 који је освојио (наравно) прво место, док је Девечерски Борис 3-3 био пети.

И матуранти су најбржи, Дежан Стојковић 4-3 осваја 1. место.

Блистали су наши атлетичари и у Нишу, на чуvenом стадиону "Чаир".

На Републичком првенству за омладинце у трци на 1000 метара шта мислите ко је био најбољи од 12 првака међуокруга? Наравно, Станковић Слободан 2-4.

У Загребу је 3. јуна ове године одржана интернационална регата за све категорије. Наш, већ прослављени, скромни Душан Богичевић 2-9 се поново окитио златом у четверцу скул. Остали чланови екипе су из бео-

градског "Партизана". Дуле је са својом екипом био бољи од Словенаца, Хрвата, Немаца и Бугара. Овом победом су испунили норму за светско првенство које ће се одржати у Пекингу. Очекујемо медаљу!

Као што смо у прошлом броју наговестили, Дулетов млађи брат, Стеван Богичевић, сигурно весла за њим. На трећој регати Купа Србије одржаној 2. и 3. јуна у Београду, осваја две сребрне медаље у двојцу без кормилара и у четверцу са кормиларом.

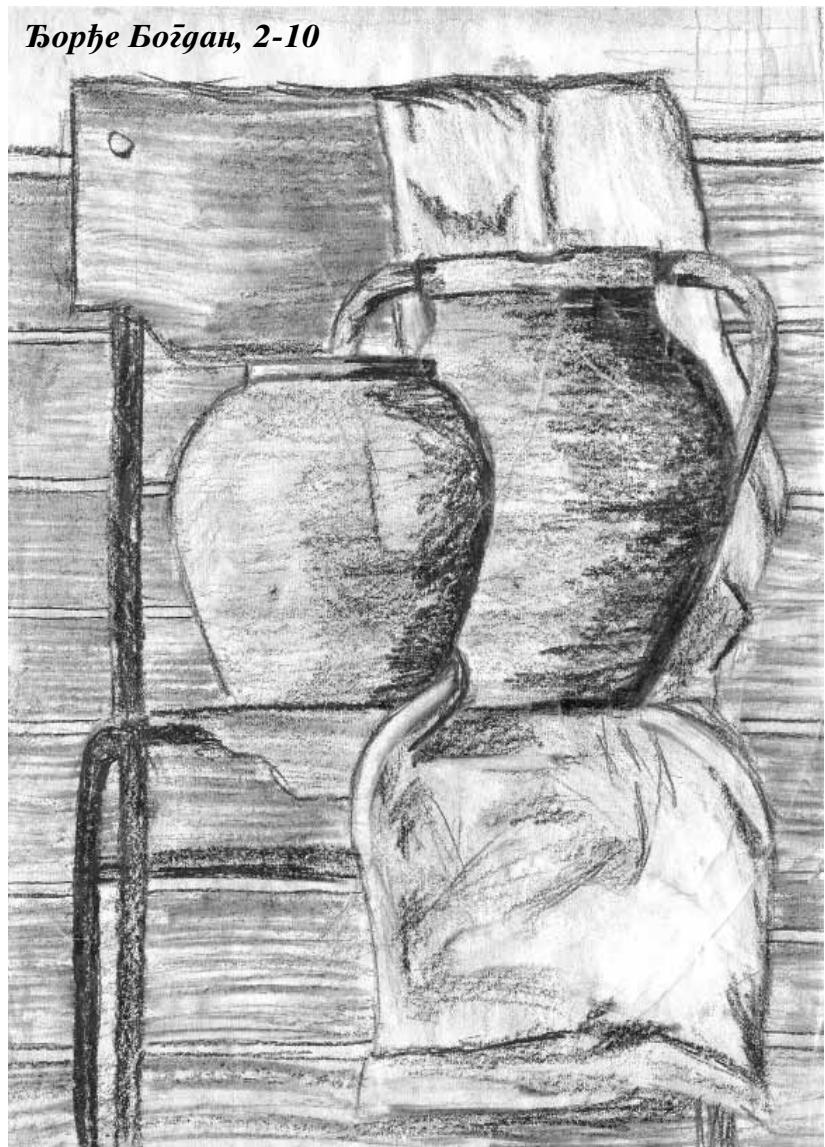
Разноврсна интересовања за спорт у нашој школи потврђује и Далибор Чоловић који на Јадранским бисерима 26. и 27. маја 2007. у Будви на међународном такмичењу у боксу осваја сребрну медаљу. Такмично се у велтер категорији и у два меча победио два Црногорца.

Бављење хобијем пружа задовољство човеку

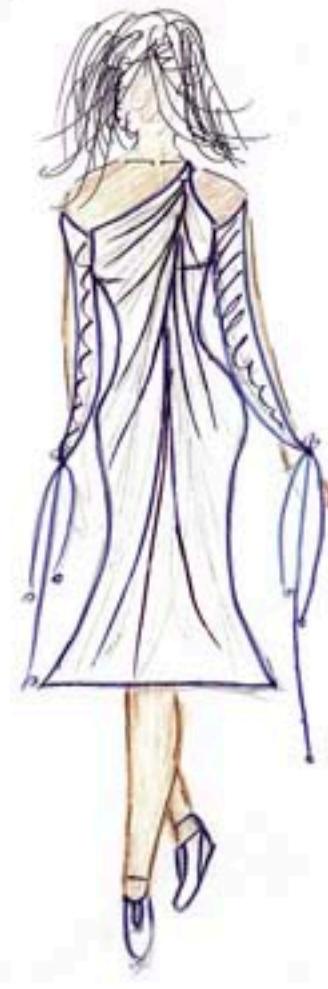
Мој хоби је фудбал, он ме чини срећном, помаже ми да се уморим физички, а психички одморим. Фудбалом се бавим од шесте године. Клуб за који играм зове се Јерина. Поред фудбала тренирала сам и карате. Све ове године имала сам успеха у фудбалу. Имала сам велику жељу да уђем у репрезентацију Србије и Црне Горе. Напорни тренинзи, одрицања од излазака,

друштва помогли су да се моја жеља оствари, постала сам репрезентативац 2005. Моја жеља за сталним путовањима, дружењем и упознавањем са новим личностима је сада стварност. Стално путујем по Србији, али места која могу да издвојим као најважнија за мене су: Вршац играли смо у хали Миленијум у којој је било осам хиљада гледалаца, мој тим је губио 2:0. У року за три минута сам постигла три гола и добила пехар за најбољег стрелца. У Новом Бечеју пред четири хиљаде гледалаца постигла сам шест голова и добила златну копачку за најбољег стрелца. Имам још много награда, али једна од најдражијих је златна медаља за најбољег играча Омладинског купа Србије у Вршцу 2007. године. Када сам изашла на терен, моје срце је хтело да изађе из груди, ноге и руке су ми дрхтале. Гледаоци су бурно навијали, то ми је дало снаге да постигнем три гола и преокренем утакмицу. Честитања на крају меча чинила су ме најсрећнијом особом на свету. Све је крунисано златном медаљом за најбољег играча. Желим да се потпуно посветим фудбалу и волела бих да мојим стопама крену и друге девојке јер фудбал није само мушки спорт!

Ђорђе Богдан, 2-10

Сандра Трајковић 1/4

Милица Радојевић, 2-1

Марија Миладиновић, 2-1

Катарина Милојковић, 2-1

Марија Миладиновић, 2-1

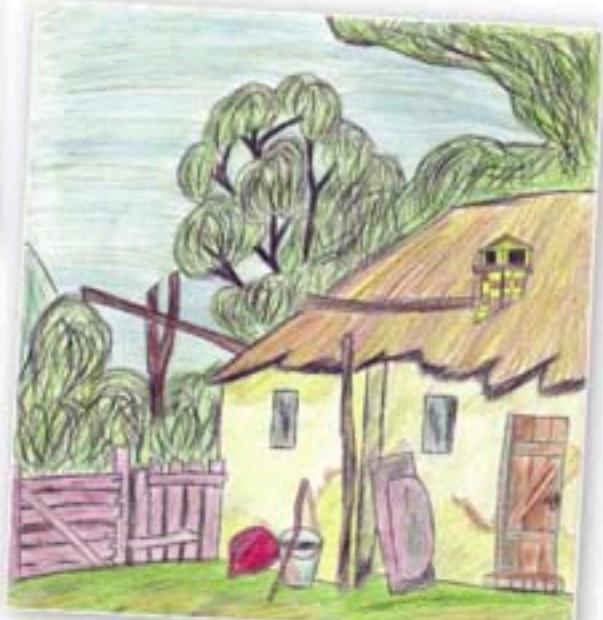
Марија Миладиновић, 2-1

Светлана Величковић, 2-10

Марија Ђанковић, 2-1

Милена Калинић, 2-1

Марија Ђанковић, 2-1

